

Dimarts 3 de Quaresma

Text de l'Evangelí (Mt 18,21-35): En aquell temps, Pere s'acostà [a Jesús], i li digué: «Senyor, quantes vegades pecarà contra mi el meu germà, i el perdonaré? ¿Fins a set vegades?». Li diu Jesús: «No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set.

I així, el regne dels cels s'assembla a un home, un rei, que va voler passar comptes amb els seus servents. I havent començat a passar-los, li'n van portar un que devia deu mil talents. I no tenint amb què pagar, l'amo manà que fos venut ell, i la muller, i els fills, i tot el que tenia, i que se li pagués. I llançant-se el servent als seus peus, es prosternà, i li deia: “Tingues paciència amb mi i t'ho tornaré tot”. Però compadit el senyor d'aquell servent, el deixà anar i li condonà el deute. I quan sortí aquell servent, es trobà amb un dels seus companys que li devia cent denaris, i agarrant-lo l'ofegava, dient: “Torna el que deus!”. Llançant-se, doncs, als seus peus, aquell company el pregava, dient: “Tingues paciència amb mi i t'ho tornaré”. Però ell no ho volgué, sinó que anà a ficar-lo a la presó fins que tornés el deute.

Veient els seus companys el que succeïa, s'entristiren molt i anaren a contar al senyor tot el que havia passat. Aleshores el cridà el seu senyor, i li digué: “Servent malvat, tot aquell deute te l'havia condonat perquè m'ho vas suplicar. ¿No esqueia que també tu et compadissis del teu company, com jo m'he compadit de tu?”. I enrabiat el senyor, el posà a mans dels botxins fins que pagués tot el deute. Així també el meu Pare celestial farà amb vosaltres, si cadascun no perdona el seu germà de tot cor».

«Compadit el senyor d'aquell servent, li condonà el deute»

Mn. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Espanya)

Avui, l'Evangeli de Mateu ens convida a una reflexió sobre el misteri del perdó, proposant un paral·lelisme entre l'estil de Déu i el nostre a l'hora de perdonar.

L'home s'atreveix a mesurar i a portar el compte de la seva magnanimitat perdonadora: «Senyor, quantes vegades pecarà contra mi el meu germà, i el perdonaré? ¿Fins a set vegades?» (Mt 18,21). A Pere li sembla que set vegades ja és molt o que és, potser, el màxim que podem suportar. Ben mirat, Pere resulta encara esplèndid, si el comparem amb l'home de la paràbola que, quan trobà un company seu que li devia cent denaris, «agarrant-lo l'ofegava, dient: “Torna el que deus!”» (Mt 18,28), negant-se a escoltar la seva súplica i la promesa de pagament.

Comptat i debatut, l'home, o es nega a perdonar, o mesura estrictament a la baixa el seu perdó. Veritablement, ningú no diria que venim de rebre de part de Déu un perdó infinitament reiterat i sense límits. La paràbola diu: «Compadit el senyor d'aquell servent, el deixà anar i li condonà el deute» (Mt 18,27). I això que el deute era molt gran.

Però la paràbola que comentem posa l'accent en l'estil de Déu a l'hora d'atorgar el perdó. Després de cridar a l'ordre el seu morós deutor i d'haver-li fet veure la gravetat de la situació, es deixà entendre de sobte per la seva pregària compungida i humil: «Es prosternà, i li deia: “Tingues paciència amb mi i t'ho tornaré tot”. Però compadit el senyor d'aquell servent...» (Mt 18,26-27). Aquest episodi posa en pantalla allò que cadascú de nosaltres coneix per pròpia experiència i amb profund agraïment: que Déu perdona sense límits el penedit i convertit. El final negatiu i trist de la paràbola, amb tot, fa honor a la justícia i posa de manifest la veracitat d'aquella altra sentència de Jesús, a Lc 6,38: «perquè amb la mesura amb què mesureu, sereu tornats a mesurar».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Aquell que perdona i aquell que és perdonat es troben en un punt essencial, que és el de la dignitat» (Sant Joan Pau II)

-

«El perdó és l'instrument posat a les nostres fràgils mans per assolir la serenitat del cor»
(Francesc)

-

«No hi ha cap pecat, per greu que sigui, que l'Església santa no pugui perdonar. 'Ningú, per dolent i culpable que sigui, no ha de perdre l'esperança certa de rebre el perdó, mentre el seu penediment sigui sincer' (Catecisme Romà). El Crist, que va morir per tots els homes vol que, dins la seva Església, sempre siguin obertes les portes del perdó a qualsevol que torni del pecat»
(Catecisme de l'Església Catòlica, n° 982)